

**«ΠΟΚΙΛΙΑΚΟΣ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΣ
ΑΜΠΕΛΩΝΩΝ ΚΡΗΤΗΣ»**

**ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ: Σ. ΑΛΕΞΑΚΗ
ΧΗΜΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ-ΟΙΝΟΛΟΓΟΣ**

Θέλω να σημειώσω, πριν ξεκινήσω την παρέμβασή μου, ότι εαν κοιτάξει κανείς την αίθουσα, θα δει πάρα πολλούς Ηρακλειώτες, πάρα πολλούς Κρητικούς, που αυτό δείχνει την αγωνία που τους διακατέχει για το μέλλον της αμπελοοινικής Κρήτης, ιδιαίτερα για το μέλλον του νομού Ηρακλείου.

Μετά τις εισηγήσεις των κ. Τσούτσουρα και κ. Νικολαντωνάκη, οι οποίες ήταν σωστά θεμελιωμένες και οι οποίες πράγματι έθεσαν το πρόβλημα που υπάρχει στην Κρήτη και ιδιαίτερα το έθεσε, νομίζω λεπτομερειακά ο κ. Τσούτσουρας από το Ινστιτούτο Οίνου, ο οποίος πάντοτε είναι στο πλευρό μας, μας έχει βοηθήσει και συνεχίζει να μας βοηθάει όποτε το χρειαστούμε, θα αναφερθώ στα εξής:

Καθορίστηκαν οι ποικιλίες που πρέπει να φυτευτούν. Το θέμα είναι όμως πώς θα φυτευτούν αυτές οι ποικιλίες, και εκεί θα αναφερθώ. Θα είμαι λίγο δυσάρεστος σε κάποιους αλλά είμαι υποχρεωμένος να το κάνω, είμαι υποχρεωμένος να επαναλάβω για πολλοστή φορά τα προβλήματα, τα οποία αντιμετωπίζει ο κρητικός αμπελώνας και ιδιαίτερα ο αμπελώνας του νομού Ηρακλείου σχετικά με τον εμπλουτισμό του σε νέες ποικιλίες, προβλήματα τα οποία έχω επισημάνει με κάθε ευκαιρία προς όλες τις κατευθύνσεις και εξηγούμαι.

1) Μεγάλο πρόβλημα δημιουργεί σε όλους μας η παράγραφος 2 του άρθρου 2 της διυπουργικής απόφασης περί Τοπικών Οίνων σε συνδυασμό πάντοτε με την ύπαρξη πάντα των τριών ζωνών ΟΠΑΠ του νομού Ηρακλείου. Βάσει του παραπάνω άρθρου. Ουσιαστικά απαγορεύεται η καλλιέργεια άλλων ποικιλιών από κείνες που συμμετέχουν στη σύνθεση των οίνων ΟΠΑΠ. Μην ξεχνάτε ότι αφενός οι ζώνες παραγωγής ΟΠΑΠ είναι ιδιαίτερα εκτενείς, καλύπτοντας το μεγαλύτερο μέρος του νομού Ηρακλείου, αφετέρου οι παραγόμενοι οίνοι έχουν το ίδιο χρώμα με τους ΟΠΑΠ, οπότε βάσει του καταστροφικού άρθρου 2, μέσα στις εκτενείς αυτές ζώνες απαγορεύεται η παραγωγή τους. Πως είναι λοιπόν δυνατόν να παραχθεί ο ηρακλειώτικος Τοπικός Οίνος και κατ' επέκταση κι ένας τοπικός οποιοσδήποτε και κατ' επέκταση ποικιλιακά κρασιά τη στιγμή που δε μπορούμε να καλλιεργήσουμε τις απαραίτητες ποικιλίες.

2) Τα τελευταία 25 χρόνια, αυτό που έγινε στο νομό Ηρακλείου σε ότι αφορά την καλλιέργεια νέων ποικιλιών αμπέλου, που θα έδιδαν ποιοτικά κρασιά, συνοψίζεται ένα γιγαντιαίο τίποτα.

3) Ενόψει της επιχειρούμενης αναδιάρθρωσης του Ηρακλειώτικου αμπελώνα, εάν δεν αρθούν τα εμπόδια που τίθενται από την εθνική νομοθεσία και δεν επιτραπεί η φύτευση των κατάλληλων ποικιλιών, από τις συνιστώμενες ποικιλίες αμπέλου και μέσα στις ζώνες, χωρίς περιορισμούς, τότε ο ηρακλειώτικος αμπελώνας, το λέω με πόνο ψυχής, θα καταστραφεί τελείως. Εξάλλου γιατί ο νομοθέτης κατέταξε τις ποικιλίες αυτές σε συνιστώμενες εάν δε μπορούν να χρησιμοποιηθούν;

Είναι συνιστώμενες γιατί; Συνιστώνται για να μένουν αναξιοποίητες;
Σας επισημαίνω ότι ήδη η ποικιλιακή σύνθεση του Ηρακλειώτικου αμπελώνα είναι προβληματική εξαιτίας μερικώς της μονοκαλλιέργειας της Βηλάνας και αφετέρου της γεμάτης προβλήματα ποικιλίας Λιάτικο, η οποία κυριαρχεί σε μια μεγάλη ζώνη ΟΠΑΠ και σε 20 κοινότητες και υπερβαίνει σε έκταση τα 5.000 στρέμματα.

Οφείλω να σημειώσω εδώ ότι, όταν η υπουργική απόφαση περί τοπικών οίνων ήταν ακόμη σε μορφή σχεδίου, υπήρξε μια έντονη έγγραφη διαμαρτυρία για το άρθρο 2 από όλες τις συνεταιριστικές οργανώσεις του νομού Ηρακλείου και νομού Λασιθίου καθώς και ιδιωτικές επιχειρήσεις, όμως κανένας δε συγκινήθηκε τότε ώστε να μελετήσει τις διαμαρτυρίες αυτές, να κατανοήσει το μεγάλο πρόβλημα του νομού Ηρακλείου, τότε ίσως να είχε δοθεί μια λύση. Τώρα κανείς δεν έχει το θάρρος αφού πια είναι ολοφάνερο να πει ναι τότε είχαμε κάνει λάθος και σήμερα πρέπει για το καλό της αμπελουργίας του νομού Ηρακλείου να το διορθώσουμε.

Σε αλληπάλληλες συσκέψεις που έχει πραγματοποιήσει σύσσωμος ο οινοπαραγωγικός τομέας του νομού Ηρακλείου, καθορίστηκε ότι, οι ανάλογες σε επιπλέον οινοποιήσιμες ποικιλίες από αυτές που υπάρχουν, ανέρχονται σε 26.000 στρέμματα, καθορίζοντας ταυτόχρονα και τις απαραίτητες ποικιλίες. Η απόφαση τότε της επιτροπής αμπελοοινικών θεμάτων της νομαρχιακής αυτοδιοίκησης Ηρακλείου, τα μέλη της οποίας σχεδόν βρίσκονται εδώ όλα, η οποία κοινοποιήθηκε προς όλους τους αρμόδιους φορείς ήταν ότι: οι παραπάνω ποικιλίες πρέπει να μπορούν να φυτευτούν σε κατάλληλα εδάφη σε όλο το νομό. Τόνισε επίσης ότι για να μπορέσουν να αξιοποιηθούν με τον καλύτερο τρόπο και εμπορικά οι ποικιλίες θα πρέπει να υπαχθούν άμεσα, όσες δεν έχουν υπαχθεί στη σύνθεση του ηρακλειώτικου τοπικού οίνου, ο οποίος θα πρέπει να παράγεται χωρίς περιορισμούς και εμπόδια. Κατέληγε μάλιστα ότι ορισμένες από αυτές τις ποικιλίες, αφού καλλιεργηθούν και ερευνηθούν επαρκώς, θα μπορέσουν ίσως να ενταχθούν μελλοντικά στους ΟΠΑΠ του νομού για τη βελτίωση της ποιότητας.

Σήμερα πολλοί υποστηρίζουν ότι πρέπει να αναγεννηθούν ξεχασμένες κρητικές ποικιλίες, αυτός ο κρυμμένος όπως λέμε πλούτος του ελληνικού αμπελώνα. Πως θα γίνει όμως αυτό; Με το άρθρο 2 ή με τους περιορισμούς που τίθενται στις αναδιαρθρώσεις; Και είδατε χτες ότι ο κ. Τατάγιας ήταν σαφής, δεν υπάρχει κανένας κοινοτικός περιορισμός στο να φυτευτούν μέσα στις ζώνες οποιεσδήποτε από τις συνιστώμενες ποικιλίες. Μάλιστα είπε ότι μπορείς ακόμα και να αφαιρέσεις μια ποικιλία ζώνης ΟΠΑΠ και να εγκαταστήσεις μια άλλη.

Εμείς υποστηρίζουμε την αυστηρή προστασία και την ανάδειξη των ζωνών ΟΠΑΠ στο νομό μας. Ουσιαστική όμως προστασία των οίνων ΟΠΑΠ απαιτεί

- ✓ εφαρμογή των κοινοτικών κανονισμών,
- ✓ καθορισμό των αμπελοτεμαχίων,
- ✓ έλεγχο των αποδόσεων,
- ✓ οργάνωση γευσιγνωσιών και κυρίως
- ✓ αναθεώρησης της μονοποικιλιακής αντίληψης που κυριαρχεί στους περισσότερους από αυτούς.

Το να εμποδίζουμε την ανάπτυξη των τοπικών οίνων, για να μην ανταγωνίζονται δήθεν τους ΟΠΑΠ τη στιγμή που ο ηρακλειώτικος αμπελώνας φθίνει

πραγματικά είναι το λιγότερο ακατανόητο. Εμείς δηλαδή που θα φυτέψουμε ποικιλίες, στη θάλασσα;

Κάνω έκκληση εκ μέρους των οινοπαραγωγών του νομού Ηρακλείου, προς όλους τους εμπλεκόμενους και βεβαίως προς την ΚΕΟΣΟΕ και τον πρόεδρό της τον κ. Μάρκου, ο οποίος τυχαίνει τώρα, έχει μεγαλύτερη ισχύ, να είναι και πρόεδρος της ΕΔΟΑΟ, να ξαναδούμε με γενναιότητα και κυρίως με ψυχραιμία το κομμάτι της νομοθεσίας που αναφέρεται στο άρθρο 2.

Ελπίζω για το καλό του κρητικού αμπελώνα ότι θα το κάνουν και τελειώνω τονίζοντας ότι και εμείς με τη σειρά μας, οι οινοποιοί, οι αμπελουργοί, η Διεύθυνση Αγροτικής Ανάπτυξης, γεωπόνοι και οινολόγοι πρέπει στο μέλλον να είμαστε περισσότερο προσεκτικοί και να βρισκόμαστε πιο κοντά ο ένας στον άλλο, όπως κάνουμε τώρα, για να αποφεύγονται ολέθρια σφάλματα. Το λέω αυτό γιατί δε μπορώ να πω ότι φταίνε μόνο οι αμπελουργοί, αν σήμερα στο νομό Ηρακλείου παράγεται η ποικιλία Βηλάνα με τόσο μεγάλες στρεμματικές αποδόσεις, ούτε και ότι έχουν φυτευτεί 3.000 περίπου στρέμματα, ότι φταίνε οι παραγωγοί που έχουν φυτευτεί 3.000 περίπου στρέμματα από την τραγική ποικιλία Κοτσιφολιάτικο.

Σας ευχαριστώ.